

Vi skal endnu tilføje, at selvfølgelig kan det ofte forekomme, at i en Retssag den ene Part er hjemmehørende i København, den anden i Provinsen. Men paa dette Punkt maa man jo ved Handelssager følge det almindelige, i Procesordningen gældende Princip, at det er sagsøgtets Værneting, der er afgørende. Følgelig bliver det ogsaa sagsøgtets Stilling, som bliver afgørende for, om Sagen behandles ved Landsretten (som Provinssag) eller ved Sø- og Handelsretten (som københavnsk Sag). Men denne Konsekvens er efter vor Formening rimelig, saa meget mere som Parterne, hvis de er enige, kan vedtage Sø- og Handelsretten som Værneting.

Naar Ministeriet har udtalt Frygt for, at det vilde være vanskeligt at skaffe det fornødne Antal Fagdommere, maa vi bemærke, at vi ikke deler denne Frygt, idet man i saa Henseende gennem Indstilling fra de lokale Handelsstandsforeninger vil have betydelige Muligheder for at skaffe delige og egnede Personer; i øvrigt vil Antallet af Sager jo blive lige stort, hvad enten de lægges under een eller to Domstole.

Efter vor Formening vil derfor den rigtige og i enhver Henseende bedste Ordning for Øernes Vedkommende være, at Handelssagerne forbliver hos Landsretterne, ogsaa for Øernes Vedkommende. Det vilde være os kært, om det høje Ministerium efter det af os anførte maatte kunne tiltræde vor Anskuelse, og vi vilde i hvert Tilfælde sætte Pris paa, at Justitsministeriet maatte blive gjort bekendt med nærværende Skrivelse.

Allerærbødigst

P. P. V.

(Navn)

f. T. Formand.

Til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.
